

Arrest

nr. 181 395 van 30 januari 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 mei 2015 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 juni 2015 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 6 december 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat L. TOP verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dient ambtshalve te duiden dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het

begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert, en G. Debersaques, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het rechtstreekse karakter van haar belang aantonen (*cf.* RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij op 23 augustus 2016 een nieuwe visumaanvraag lang verblijf heeft ingediend, die werd goedgekeurd op 18 oktober 2016. Bijgevolg heeft de verzoekende partij momenteel legaal verblijf in België.

Op de vraag van de waarnemend voorzitter ter terechtzitting of de verzoekende partij nog een belang heeft bij haar beroep, stelt de advocaat van de verzoekende partij dat er nog een belang bestaat bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing, doordat zij een periode onterecht geen legaal verblijf heeft verkregen en dat deze periode van belang kan zijn bij het aanvragen van de Belgische nationaliteit. In het kader van haar uiteenzetting omtrent het belang verwijst de advocaat van de verzoekende partij naar de omstandigheid dat zij met een vernietigingsarrest in het kader van het verkrijgen van de Belgische nationaliteit, indien zij dit zou wensen, zou kunnen aantonen dat zij eerder over een legaal verblijf had kunnen beschikken indien haar onmiddellijk een visum zou afgeleverd geweest zijn. Een dergelijk belang is hypothetisch, daar het immers afhankelijk is van een handeling die de verzoekende partij al dan niet in de verre toekomst zou kunnen stellen. Daarenboven bepaalt huidig artikel 12*bis*, §1, 2°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit duidelijk dat één van de voorwaarden voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit het gegeven is dat de vreemdeling over een wettelijk verblijf van vijf jaar in België dient te beschikken. In dit verband preciseert de wetgever in artikel 7*bis* van het Wetboek van de Belgische nationaliteit dat de vreemdeling over een hoofdverblijfplaats in België dient te beschikken en het wettelijk verblijf ononderbroken moet zijn. In dit verband bepaalt artikel 4 van het koninklijk besluit van 14 januari 2013 tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken welke verblijfsdocumenten in aanmerking komen als bewijs van wettelijk verblijf in de zin van artikel 7*bis* van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. De afgifte van een visum lang verblijf wordt hieronder niet vermeld. Daarenboven blijkt duidelijk uit de wettelijke bepalingen dat enkel de periode waar de vreemdeling zich daadwerkelijk in België bevindt en hier zijn hoofdverblijfplaats heeft in aanmerking genomen wordt voor de berekening van de periode van het ononderbroken wettelijk verblijf. Met een dergelijk betoog toont de verzoekende partij niet aan dat zij over een belang beschikt in de huidige procedure.

Waar de verzoekende partij vervolgens haar belang situeert in het niet moeten dragen van de kosten van de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, getuigt zij alleen maar van een indirect belang, nu dergelijk belang vreemd is aan de finaliteit van het vernietigingscontentieux, die bestaat uit het laten verwijderen van een onwettige beslissing uit de rechtsorde (RvS 7 december 2011, nr. 216.720).

Gelet op het voorgaande dient er te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met haar betoog geenszins aannemelijk maakt dat zij nog belangstelling voor het thans voorliggende beroep zou hebben en dat de verzoekende partij met dit betoog in het geheel geen nuttige gegevens ter beoordeling aanvoert die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang bij de nietigverklaring heeft (*cf.* RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Het beroep is onontvankelijk.

2. Kosten

Gelet op het feit dat op 18 oktober 2016 de beslissing werd genomen door de verwerende partij om het visum lang verblijf op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet uit te reiken, daar de huwelijksakte uiteindelijk toch werd aanvaard, worden de kosten van het beroep ten laste van de verwerende partij gelegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend zeventien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS